

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П 1 У.19289/10
11.08.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Николе Динића, чланова већа, са судијским помоћником Небојшом Стојановићем, као записничарем, решавајући по тужби тужиоца Г. С. из В., ул. .... бр..... против туженог Министарства Финансија Републике Србије, Управе царина, ради поништаја решења број ..... од 06.01.2010.године у предмету оцењивања државног службеника, у нејавној седници већа одржаној дана 11.08.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Министарства Финансија Републике Србије, Управе царина број ..... од 06.01.2010.године, и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем, Г. С., државном службенику Управе царина – Царинарница Н., распоређеном на радном месту за пријем и контролу царинско-робне документације и царинења робе-Царински инспектор у звању царински инспектор у ЦИ Терминал-П., за период оцењивања од 01.јануара до 17. децембра 2009. године одређује се оцена „не задовољава“.

У тужби, поднетој Управном суду дана 11.03.2010. године тужилац

побија решење туженог због повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Истиче да му од старне туженог није достављен извештај о ванредном оцењивању. Наводи, да одсуство образложења чињенице да је од стране непосредног руководиоца добио оцену „задовољава“, а која је од стране контролора преиначена у оцену „не задовољава“, наводи на сумњу да чињенично стање није правилно и потпуно утврђено. Такође, указује да је у поступку оцењивања тужени орган прекршио прописе којима је одређен поступак и начин оцењивања рада државног службеника. Са изложеног, предлаже суду да тужбу уважи и оспорено решење поништи у целости.

У одговору на тужбу, тужени орган остаје у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења, уз ближе образложење зашто се контролор није сложио са оценом „задовољава“ којом је оцењивача оценио тужиоца и предложио да се тужени оцени оценом „не задовољава“, и предлаже суду да тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр.111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из диспозитива оспореног решења произлази да је тужилац, као државни службеник за период од 01. јануара до 17. децембар 2009. године оцењен оценом „не задовољава“, из чега произлази да се ради о годишњем оцењивању службеника у смислу одредбе Закона о државним службеницима, док из образложења оспореног решења произлази да се ради о провери рада државног службеника оцењивањем у смислу одредби Закона о одређивању максималног броја запослених у републичкој администрацији.

Оспореним решењем повређена је одредба члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, којом је између осталог прописано да образложење решења, између осталог, треба да садржи утврђено чињенично стање, и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, правне прописе и разлоге који, с

обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Оспорено решење, по оцени суда, није донео у складу са цитираном одредбом, јер утврђено чињенично стање и правни прописи на које се тужени позива у образложењу решења не упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Из наведених разлога, суд није у могућности да испита законитост оспореног решења, из којих разлога је ваљало исто поништити.

Суд је нашао да су се у конкретном случају стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе, јер је одлука суда у предметној ствари заснована на утврђеном постојању повреде правила поступка, која ће у поновном поступку бити отклоњена.

Са изнетих разлога, Управни суд је нашао да је оспореним решњем повређен закон на штету тужиоца, па је применом одредбе члан 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде. У извршењу пресуде тужени орган ће донети ново, на закону засновано решење, придржавајући се примедба суда у року и на начин прописан одредбом члана 69. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 11.08.2011. године, II 1 У.19289/10

Записничар
Небојша Стојановић, с.р.

Председник већа, судија
Деса Симић, с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НС